

סוג הבחינה: א. בגרות לבתי ספר על-יסודיים
ב. בגרות לנבחנים אקסטרניים
מועד הבחינה: קיץ תשע"ג, 2013
מספר השאלון: 134,001107

תנ"ך

יחידת הלימוד הרביעית

הוראות לנבחן

- א. משך הבחינה: שעה וחצי.
- ב. מבנה השאלון ומפתח ההערכה: בשאלון זה שני פרקים.
פרק ראשון – (26x2) – 52 נקודות
פרק שני – (16x3) – 48 נקודות
סה"כ – 100 נקודות
- ג. חומר עזר מותר בשימוש: תנ"ך שלם בלי פירושים, בלי תוספות ובלי תרגום. מותר להשתמש בתנ"ך שיש בו מפות.
- ד. הוראות מיוחדות: (1) אל תעתיק את השאלה; כתוב את מספרה בלבד.
(2) התרכז ב**נושא**. שים לב לכתב, לכתוב ולפיסוק.

הערה: בקטעים המצולמים מן התנ"ך בא השם המפורש בצורת ה'.

כתוב במחברת הבחינה בלבד, בעמודים נפרדים, כל מה שברצונך לכתוב כ**טיוטה** (ראשי פרקים, חישובים וכדומה).
רשום "טיוטה" בראש כל עמוד טיוטה. רישום טיוטות כלשהן על דפים שמחוץ למחברת הבחינה עלול לגרום לפסילת הבחינה!

ההנחיות בשאלון זה מנוסחות בלשון זכר ומכוונות לנבחנות ולנבחנים כאחד.

ב ה צ ל ח ה !

/המשך מעבר לדף/

ה ש א ל ו ת

פרק ראשון (52 נקודות)

ענה על שתיים מהשאלות 1-3 (לכל שאלה — 26 נקודות).

1. קרא רות, א', 1-7, 19-22.

רות, א', 1-7

א וַיְהִי בַיּוֹם שֶׁפָּט הַשְּׂפֹטִים וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית
 ב לֶחֶם יְהוּדָה לְגוֹר בְּשָׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו: וְשֵׁם
 הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נַעֲמִי וְשֵׁם שְׁנֵי-בָנָיו מְחִלּוֹן
 וְכִלְיוֹן אַפְרָתִים מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שְׂדֵי-מוֹאָב וַיְהִי-
 ג שָׁם: וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נַעֲמִי וַתִּשָּׂאֵר הִיא וּשְׁנֵי בָנֶיהָ:
 ד וַיִּשָּׂאוּ לָהֶם נָשִׁים מֵאֲבִיּוֹת שֵׁם הָאֶחָת עֵרְפָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית
 ה רות וַיִּשְׁבוּ שָׁם כְּעֶשֶׂר שָׁנִים: וַיָּמָתוּ גַם-שְׁנֵיהֶם מְחִלּוֹן וְכִלְיוֹן
 וַתִּשָּׂאֵר הָאִשָּׁה מִשְׁנֵי יְלָדֶיהָ וּמֵאִישָׁהּ: וַתִּקַּם הִיא וּבְלִתְיָהּ
 וַתָּשָׁב מִשְׂדֵי מוֹאָב כִּי שָׁמְעָה בְּשָׂדֵה מוֹאָב כִּי-פָקַד ה'־
 ז אֶת-עַמּוֹ לָתֵת לָהֶם לֶחֶם: וַתֵּצֵא מִן-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה-
 שָׁמָּה וּשְׁתֵי בְלִתְיָהּ עִמָּה וַתֵּלְכְנָה בְּדֶרֶךְ לָשׁוּב אֶל-אֶרֶץ
 יְהוּדָה:

רות, א', 19-22

ט וַתֵּלְכְנָה שְׁתֵּיהֶם עַד-בּוֹאֲנָה
 בֵּית לֶחֶם וַיְהִי כְּבוֹאֲנָה בֵּית לֶחֶם וַתִּהְיֶה כָּל-הָעִיר עֲלֵיהֶן
 כ וַתֹּאמְרָנָה הַזֹּאת נַעֲמִי: וַתֹּאמֶר אֲלֵיהֶן אֶל-תִּקְרָאנָה לִי
 כא נַעֲמִי קְרָאן לִי מָרָא כִּי-הִמְר שְׂדֵי לִי מֵאֵד: אֲנִי מְלֵאָה הַלֶּכְתִּי
 וּרְיָקָם הֵשִׁיבֵנִי ה'־ לָמָּה תִּקְרָאנָה לִי נַעֲמִי וְה'־ עָנָה בִּי
 כב וּשְׂדֵי הִרְעִלִי: וַתָּשָׁב נַעֲמִי וְרוּת הַמוֹאָבִיָּה כְּלָתֶהּ עִמָּה
 הַשְּׂבָה מִשְׂדֵי מוֹאָב וְהִמָּה בָּאוּ בֵּית לֶחֶם בְּתַחֲלַת קִצִּיר
 שְׁעָרִים:

א.

קרא פסוקים 1-5 שלפניך, וגם **בראשית**, י"ב, 10, כ"ו, 1.

(1) בקטעים אלה מתוארת תופעה דומה. מהי התופעה? בסס את דבריך על כל אחד מן הכתובים. (5 נקודות)

(2) קרא גם את הקטע מן התלמוד הבבלי שלפניך.

ר' שמעון בן יוחאי אומר: אלימלך, מחלון וכליון, גדולי הדור היו ופרנסי הדור היו, ומפני מה נענשו? מפני שיצאו מהארץ לחוצה לארץ. (תלמוד בבלי, בבא בתרא צא, ע"א)

מהו הפרט שמוסיף קטע זה על הנאמר במגילה? כיצד לדעתך פרט זה עשוי להסביר את חומרת העונש של אלימלך, מחלון וכליון? (6 נקודות)

ב.

קרא פסוקים 20-21 שלפניך, וגם **איוב**, א', 20-21.

(1) הן נעמי הן איוב סבורים כי הגורל שלהם הוא תוצאה של מעורבות האל.

בסס טענה זו על דוגמה אחת מכל כתוב, והסבר כל דוגמה. (8 נקודות)

(2) נעמי מבקשת להיקרא בשם חדש.

הסבר במה בקשה זו מבטאת תחושה של היפוך גורל. בתשובתך התייחס הן לשם המקורי והן לשם החדש. (7 נקודות)

2. קרא בראשית, י"ט, 30-38.

וַיַּעַל לוֹט מִצּוּעַר
 וַיֵּשֶׁב בְּהָר וּשְׁתֵּי בָנָיו עִמּוֹ כִּי יָרָא לְשֹׁכְת בְּצוּעַר וַיֵּשֶׁב
 לַא בְּמַעְרָה הוּא וּשְׁתֵּי בָנָיו: וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל-הַצְּעִירָה
 אָבִינוּ זָקֵן וְאִישׁ אֵין בְּאָרְצָן לָבוֹא עָלֵינוּ כְּדָרֶךְ כָּל-הָאָרֶץ:
 לַב לָכֵן נִשְׁקָה אֶת-אֲבִינוּ יוּן וְנִשְׁכַּבָּה עִמּוֹ וְנַחֲיָה מֵאֲבִינוּ זָרַע:
 לַג וַתִּשְׁקֶינן אֶת-אֲבִיהֶן יוּן בְּלֵילָה הוּא וַתֵּבֵא הַבְּכִירָה וַתִּשְׁכַּב
 לַד אֶת-אֲבִיהָ וְלֹא-יָדַע בְּשֹׁכְבָהּ וּבִקְוָמָה: וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַתֹּאמֶר
 הַבְּכִירָה אֶל-הַצְּעִירָה הֲיֵן-שָׁכַבְתִּי אִמְשׁ אֶת-אֲבִי נִשְׁקָנוּ יוּן
 לַה גַּם-הַלַּיְלָה וּבָאִי שָׁכַבְתִּי עִמּוֹ וְנַחֲיָה מֵאֲבִינוּ זָרַע: וַתִּשְׁקֶינן גַּם
 בְּלֵילָה הַהוּא אֶת-אֲבִיהֶן יוּן וַתִּקַּס הַצְּעִירָה וַתִּשְׁכַּב עִמּוֹ
 לַו וְלֹא-יָדַע בְּשֹׁכְבָהּ וּבִקְוָמָה: וַתִּהְיֶינן שְׁתֵּי בָנוֹת-לוֹט מֵאֲבִיהֶן:
 לַז וַתֵּלֶד הַבְּכִירָה בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מוֹאָב הוּא אֲבִי-מוֹאָב עַד-
 לַח הַיּוֹם: וְהַצְּעִירָה גַם-הוּא יָלְדָה בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בְּנֵי-עָמֹן הוּא
 אֲבִי בְנֵי-עָמוֹן עַד-הַיּוֹם:

א. קרא גם רות, ג', ואת דברי ל' זקוביץ שלפניך.

הדמיון שבין סיפור בנות לוט למסופר ברות, פרק ג' [...] מבליט את השוני ומבטא את מגמתה הפולמוסית של תמונת הגורן במגילה... [דמיון זה] מעמיד אותנו על מעלתה של רות המואבייה לעומת אמו של מואב ואחותה. (מן המאמר: "שיפוט לטובת גיבורו של סיפור הבבואה")

(1) ציין והסבר שתי נקודות דמיון בין הקטע מבראשית, י"ט שלפניך לבין הסיפור ברות, ג'.

(6 נקודות)

(2) ציין שני הבדלים בין שני הסיפורים, והסבר במה כל הבדל מבליט את מעלתה

של רות. (12 נקודות)

ב. לדברי זקוביץ במאמרו "שיפוט לטובת גיבורו של סיפור הבבואה", מהו הנושא

השנוי במחלוקת שהניע את מחבר מגילת רות להתפלמס עם סיפור בנות לוט?

(8 נקודות)

שים לב: המשך הבחינה בעמוד הבא.

3. קרא איכה, ד', 1-12, 22.

איכה, ד', 1-12

א איכה יועם זהב ישנא הפתס הטוב תשתפכנה אבני־קֹדֶשׁ
 ב בראש כל־חוצות: בני ציון היקרים המסלאים בפז איכה
 ג נחשבו לנבלי־חרש מעשה ידי יוצר: גם־תנין חלצו שד תנים
 ד הימקו גוריהן בת־עמי לאכזר כי ענים במדבר: דבק לשון פיענים
 ה יונק אל־חכו בצמא עוללים שאלו לחם פדש אין להם:
 ו האכלים למעדנים נשמו בחוצות האמנים עלי תולע חבקו
 ז אשפתות: ויגדל עון בת־עמי מחטאת סדם ההפוכה כמו־
 ח רגע ולא־חלו בה ידים: זכו נזיריה משלג צחו מחלב אדמו
 ט עץ מפנינים ספיר גזרתם: חשך משחור תארם לא נכרו
 י בחוצות צפד עזרם על־עצמם יבש היה כעין: טובים היו
 יא חללי־חרב מחללי רעב שהם יזבו מדקרים מתנובות שדי:
 יב ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן היו לברות למו בשבר
 יג בת־עמי: כלה ה: את־חמתו שפך חרון אפו ויצת־אש
 יד בציון ותאכל יסדתי: לא האמינו מלכי־ארץ וכל ישבי פל
 יו תבל פי יבא צר ואויב בשערי ירושלם:

איכה, ד', 22

כב תס־עונך בת־ציון לא יוסיף להגלותך
 פקד עונך בת־אדום גלה על־חטאתיך:

א. (1) קרא פסוקים 1-2 שלפניך.

באמצעות דימויים ומטפורות מתחום המתכות היקרות, מתואר בפסוקים אלה מצבם של בני ציון אחרי החורבן לעומת מצבם לפניו.

הסבר שני דימויים או מטפורות כאלה. (6 נקודות)

(2) קרא פסוק 5 שלפניך.

תאר את השינוי שחל במצב של בני ציון, על פי פסוק זה. (6 נקודות)

ב. (1) קרא פסוק 6, ואת הפירוש של י' קליין שלפניך.

'ולא חלו בה ידים'. לא נגעו בה [בסדום] ידי האויב לרעה. סדום, בניגוד לירושלים, נהפכה בן-רגע בידי אלוהים עצמו, מבלי שפגעה בה יד אדם. (עולם התנ"ך, "מגילות")

על פי פירוש זה, הסבר במה העונש של ירושלים קשה יותר מן העונש של סדום. (7 נקודות)

(2) קרא פסוק 22 שלפניך.

באר שתיים מן הבשורות בפסוק, והסבר במה הן משנות את הלך הרוח של הקינה. (7 נקודות)

פרק שני (48 נקודות)

ענה על שלוש מהשאלות 4-8 (לכל שאלה – 16 נקודות).

4. קרא שיר השירים, ב', 1-7; 10-14.

שיר השירים, ב', 1-7

א אֲנִי חֲבַצֶלֶת הַשָּׂדֶה שׁוֹשֶׁנֶת הָעֲמָקִים: כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים
 ב כֵּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבְּנוֹת: כְּתַפּוּחַ בְּעֵצֵי הַיַּעַר כֵּן דוּדֵי בֵּין
 ד הַבְּנִים בְּעֵלּוֹ חֲמֹדֵי וַיִּשְׁבְּתִי וּפְדִיּוֹ מִתּוֹק לַחֲכִי: הֵבִיאֲנִי
 ה אֶל-בֵּית הַיָּיִן וּדְגָלוֹ עָלַי אֲהַבָּה: סִמְכוּנִי בְּאִשִּׁישׁוֹת רַפְדוֹנִי
 ו בַּתְּפוּחִים כִּי-חֹלֶת אֲהַבָּה אֲנִי: שְׂמָאלוֹ תַחַת לְדָאֲשֵׁי וַיִּמְנֵנִי
 ז תַּחֲפֹקֵנִי: הַשִּׁבְעֵתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּעֲבָאוֹת אֹ
 בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אִסְתַּעֲדוּ וַאֲסִתַּעֲדוּ אֶת-הָאֲהַבָּה עַד
 שְׁתַּחֲפֹץ:

שיר השירים, ב', 10-14

י עָנָה דוּדֵי וְאָמַר לִי קוֹמִי לָךְ רַעֲיָתִי יַפְתִּי וְלִכִּי-
 יא לָךְ: כִּי-הִנֵּה הִסְתּוֹ עֲבַר הַגֶּשֶׁם חֶלֶף הַלֶּךְ לוֹ: הַנְּצַנִּים נִרְאוּ
 יב בְּאֶרֶץ עֵת הַזְּמִיר הַגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאֶרְצֵנוּ: הַתְּאֵנָה
 יג חֲנֻטָּה פָּגְיָה וְהַגִּפְנִים סְמוּדָר נָתַנוּ רֵיחַ קוֹמִי לִכִּי רַעֲיָתִי יַפְתִּי לָךְ
 יד וְלִכִּי-לָךְ: יוֹנְתִי בַחֲגִי הַפֹּלַע בְּסֶתֶר הַמְּדֻרָּה
 הַדְּאִינִי אֶת-מְרֹאֲךָ הַשְּׂמִיעֵנִי אֶת-קוֹלְךָ כִּי-קוֹלְךָ עֲרֵב
 וּמְרֹאֲךָ נְאוּהָ:

א. בפסוקים 2-3 שלפניך הדוד והרעיה משתמשים בדימויים מתחום הצומח.

(1) הסבר במה הדימוי שהדוד משתמש בו בפסוק 2 מבטא את הערכתו כלפי הרעיה,

ובמה הדימוי שהרעיה משתמשת בו בחלקו הראשון של פסוק 3 (עד האתנחתא)

מבטא את הערכתה כלפי הדוד. (6 נקודות)

(2) בחלק השני של פסוק 3 הרעיה מפתחת את הדימוי שהשתמשה בו בחלק הראשון של

הפסוק. הסבר את ההתפתחות. (4 נקודות)

ב. ביחסים בין בני זוג יש מצבים של קרבה פיזית ושל ריחוק פיזי.

כיצד כל אחד מן המצבים האלה בא לידי ביטוי בקטעים שלפניך? בסס את דבריך

על הכתוב. (6 נקודות)

5. קרא שיר השירים, ח', 1-4; 8-10.

שיר השירים, ח', 1-4

א מִי יִתְנַךְ בְּאֶחָ לִי יוֹנֵק שְׂדֵי אִמִּי אֲמַצִּיֶּאךָ בְּחוּץ
 ב אֲשַׁקֶּךָ גַּם לֹא־יָבוֹז לִי: אֲנַהַגְךָ אֲבִי־אֶךָ אֶל־בֵּית אִמִּי תִלְמַדְנִי
 ג אֲשַׁקֶּךָ מִיַּיִן הַרְקַח מִעֵסִים רַמְנִי: שְׂמַאלֹךָ תַּחַת רַאשִׁי וַיְמִינִי
 ד תַּחְבֵּקְנִי: הַשִּׁבְעֵתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם מַה־תַּעֲרִוּ וַיְמַה־
 תַּעֲרִדוּ אֶת־הָאֵהָבָה עַד שֶׁתַּחֲפִץ:

שיר השירים, ח', 8-10

ח אַחֲזוֹת
 ט לָנוּ קִטְנָה וְשָׂדִים אֵין לָהּ מַה־נַּעֲשֶׂה לְאַחֲזַנּוּ בַיּוֹם שְׂדֵי־בְרִי
 י בָּהּ: אִם־חֹמֶה הִיא נִבְנָה עָלֶיךָ טִירַת פֶּסֶף וְאִם־דָּלַת הִיא
 י נְצוּר עָלֶיךָ לֹחַ אֶרֶז: אֲנִי חֹמֶה וְשָׂדֵי פִמְגַדְלוֹת אֲזוּ הֵייתִי
 בְּעֵינָיו כְּמוֹצֵאת שָׁלוֹם:

א. לפי פסוקים 1-3 שלפניך הנערה מביעה משאלה.

(1) מהי המשאלה, ומהו צירוף המילים המלמד כי מדובר במשאלה? (5 נקודות)

(2) במה משאלה זו משקפת את המציאות החברתית באותה תקופה? (5 נקודות)

ב. האם לדעתך היחס של האחים אל הנערה, כפי שהוא בא לידי ביטוי בפסוקים 8-9 שלפניך,

עולה בקנה אחד עם המשאלה של הנערה בפסוקים 1-3 שלפניך? נמק. (6 נקודות)

.6 קרא קהלת, ב', 4-11; 18-23.

קהלת, ב', 4-11

ד הגדלתי מעשי בניתי לי בתים
 ה נטעתי לי כרמים: עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם עץ
 ו כל-פרי: עשיתי לי ברכות מים להשקות מהם יער צומח
 ז עצים: קנתי עבדים ושפחות ובני-בית היה לי גם מקנה בקר
 ח וצאן הרבה היה לי מכל שהיו לפני בירושלם: כנסתי לי
 ט גם-כסף וזהב וסגלת מלכים והמדינות עשיתי לי שרים
 ו ושדות ותענוגות בני האדם שדה ושדות: וגדלתי והוספתי
 י מכל שהיה לפני בירושלם אף חכמתי עמדה לי: וכל אשר
 יא שאלו עיני לא אצלתי מהם לא-מנעתי את-לבי מכל-שמחה
 כי-לבי שמח מכל-עמלי וזה-היה חלקי מכל-עמלי: ופנתי
 אני בכל-מעשי שעשו ידי ובעמל שעמלתי לעשות והנה
 הכל הבל ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש:

קהלת, ב', 18-23

ח ושנאתי אני את-כל-עמלי שאני עמל תחת השמש שאניחני
 ט לאדם שיהיה אחרי: ומי יודע החכם יהיה או סכל וישלט
 בכל-עמלי שעמלתי ושחכמתי תחת השמש גם-זה הבל:
 כ וספתי אני ליאש את-לבי על כל-העמל שעמלתי תחת
 כא השמש: כי-יש אדם שעמלו בחכמה וברעת ובכשרון
 כב ולאדם שלא עמל-בו יתננו חלקו גם-זה הבל ורעה רבה:
 כג כי-מה-הזה לאדם בכל-עמלו וברעיון לבו שהוא עמל
 תחת השמש: כי כל-ימיו מכאבים וכעס ענינו גם-בפליטה
 לא-שכב לבו גם-זה הבל הוא:

- א. (1)** בפסוקים 4-9 שלפניך המילה "לי" נזכרת תשע פעמים.
יש הטוענים כי החזרה על מילה זו עשויה להסביר מדוע המסקנה של קהלת היא ש"הכל הבל ורעות רוח" (פסוק 11).
הסבר טענה זו. (4 נקודות)
- (2)** בפסוקים 9-11 שלפניך יש מילה שנזכרת שבע פעמים.
מהי המילה, ובמה היא מסייעת להעניק תוקף למסר של קהלת שבפסוק 11?
(4 נקודות)
- ב.** קרא פסוקים 18-23 שלפניך.
לפי המסופר בפסוק 18, קהלת שונא נכסים וצבירת נכסים.
על פי פסוקים 18-23, ציין שת סיבות ליחס זה של קהלת לנכסים ולצבירתם.
בסס את דבריך על הכתוב.
(8 נקודות)

7. קרא את התוספת למגילת אסתר, ד', 16-20.

אָתָּה	טז
יֹדַע פֶּל וְתַדַּע כִּי שָׁנֵאתִי כְבוֹד מְרַעִים וְאַתָּעֵב מִשָּׁכֵב עַרְל וְכַל-	
נָכַר: אָתָּה תַדַּע צָרְתִּי כִּי-[תָעֵב] אָתָּעֵב אֶת-אוֹת הַנְּאוֹן אֲשֶׁר עַל-	יז
רֵאשִׁי בַיּוֹם הַרְאוֹתִי אֶתְעַבְנִי כְּבָנֵד עַדִּים וְלֹא אֲשָׁאֲנוּ בִימֵי מְנוּחָתִי:	
אֵף לֹא אֶקְלָה אֶמְתָּךְ מִשְׁלֶחַן הַמֶּן וְאֶת-מִשְׁתַּה הַמְּלָךְ לֹא כִפְדִיתִי וַיִּין	יח
נִסְכּוֹ לֹא שְׁתִּיתִי: אֵף לֹא שְׁמַחָה אֶמְתָּךְ לְמֶן-הַיּוֹם אֲשֶׁר הֶעֱבִירוּנִי	יט
הַלּוֹם וְעַד עֵתָה כִּי אִם בָּךְ יְיָ אֱלֹהֵי אֲבֹרְהֵם: יְיָ הָאֲדִיר עַל-הַכֹּל	כ
שְׁמַע קוֹל אוֹבְדֵי תַקְוָה וְהַצִּילֵנוּ מִכַּף שׁוֹקֵדֵי אֲנֹן וְהוֹשִׁיעַ-לִי מִפְּתָדֵי:	

א. (1) הקטע שלפניך מן התוספת למגילת אסתר מתמודד עם התופעה של היעדרות האל ברובד הגלוי של מגילת אסתר.

הסבר קביעה זו. (5 נקודות)

(2) קרא גם אסתר, ד', 12-14.

אף שאלוהים נעדר ברובד הגלוי של מגילת אסתר, בדברי מרדכי הנמסרים לאסתר, לפי אסתר, ד', 12-14, יש רמז לנוכחות אלוהים.

ציין מהו הרמז, והסבר כיצד הוא רומז לנוכחות אלוהים. (6 נקודות)

ב. הקטע מהתוספת שלפניך, בניגוד למגילת אסתר, מדגיש את הזהות היהודית של אסתר. הבא מן הקטע ראה אַחַת המבססת טענה זו, והסבר אותה. (5 נקודות)

8. קרא אסתר, י'.

א
 ב המֶלֶךְ אַחֲשֵׁרֶשׁ ׀ מִסַּעֲל־הָאָרֶץ וְאֵי הַיָּם: וְכָל־מַעֲשֵׂה וַיִּשָּׂם
 תִּקְפוּ וְגִבּוֹרָתוֹ וּפְרָשֶׁת גְּדֻלַּת מְרֹדְכַי אֲשֶׁר גְּדָלוֹ הַמֶּלֶךְ הַלְּוֹא־
 ג הָיָה כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מְדֵי וּפָרַס: כִּי ׀
 מְרֹדְכַי הַיְּהוּדִי מִשְׁנָה לְמֶלֶךְ אַחֲשֵׁרֶשׁ וְגָדוֹל לַיְּהוּדִים וְרָצוּי
 לְרֹב אַחֲיוֹ דִּדְשׁ טוֹב לְעַמּוֹ וְדָבַר שְׁלוֹם לְכָל־זְדָעוֹ:

א. קרא גם אסתר, ט', 29-32.

פרק י' אינו כלול בתרגומים אחדים של המגילה.

האם לדעתך היה אפשר לסיים את המגילה בסוף פרק ט' נמק. (6 נקודות)

ב. יש הטוענים כי פרק י' מביע תמיכה בישיבת יהודים בגלות, ויש הטוענים כי הפרק

מביע ביקורת עקיפה על מצב זה.

הבא מן הקטע שלפניך ראייה אחת המחזקת את הטענה הראשונה וראייה אחת המחזקת

את הטענה השנייה. הסבר את דבריך. (10 נקודות)

בהצלחה!

זכות היוצרים שמורה למדינת ישראל
 אין להעתיק או לפרסם אלא ברשות משרד החינוך